

MOTERŲ DIRVA

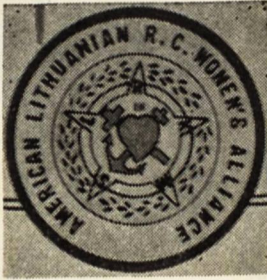
1958 m. Liepos mėn.

(July)

Nr. 7

A.L.R.K. MOTERŲ SAJUNGOS
ORGANAS

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

MOTERŲ DIRVA (Women's Field) official organ of the
American - Lithuanian R. C. Women's Alliance dedicated to
Our Lady of Perpetual Help

Editorial and Business Address: 205 Luelde St., So. Bend 14, Ind

TURINYS — CONTENTS

Patriotizmas (antra dalis)	3
Šatrijos Ragana	5
Lietuvė Katalikė Savo Organizacijoj ..	7
JAV — Sovietų Sąj. Kultūrinių Pasita- rimų Sutartis	8
Vakarojimas — 3-jų veiksmų scenos vaizdelis (I-mas veiksmas)	9
Naujų Narių Vajaus Dovanos	12
Centro Valdybos 1-moji Vice-Pirm.	13
Kuopų ir Apskričių Veikla	18
Graduation 'Round the World	21
Homes Are Made. Not Bought	23
Spiritual Moments	24

REDAKTORĖ - EDITOR:

Mrs. DALE MURRAY
205 Luelde St.
South Bend 14, Ind.

BENDRADARBĖS - FEATURES:

Marijona Čižauskienė, Elizabeth, N. J.; Uršulė Dau-
kantienė, Worcester, Mass.; Irene Kazanauskas, Chicago,
Ill.; Kunigunda Keblinskiene, Brockton, Mass.; Ada
Skučienė, Plainfield, N. J.; Antonia M. Wackell, Wor-
cester, Mass.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose
reikaluose rašykite redaktorei.

Published monthly by the American-Lithuanian R. C.
Women's Alliance. Subscription yearly U. S. — \$2.50
Foreign — \$2.50. Single copy — 25 cents.

"Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."

MOTERŲ SAJUNGOS

CENTRO VALDYBA

1958 - 1959 M.

DVASIOS VADAS

Prel. P. M. Juras
94 Bradford St.
Lawrence, Mass.

PIRMININKĖ

Marija Kasevičienė
16856 Littlefield
Detroit 35, Mich.

I VICE-PIRMININKĖ

Albina Poškienė
6606 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

II VICE-PIRMININKĖ

Marcelė Watkins
110 Barnard St.
Worcester 5, Mass.

RAŠTININKĖ

Victoria Leone
7155 S. Hermitage Ave.
Chicago 36, Ill.
HEmlock 4-6965

IŽDININKĖ

Donna Kamm
6604 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

IŽDO GLOBĖJOS

Mary Druktenis
1609 S. 50th Ave.
Cicero 50, Ill.

Natalie Satunienė

6519 S. Washtenaw Ave.
Chicago 29, Ill.

DAKTARAS-KVOTĖJAS

Dr. S. Biežis
3148 W. 63rd. St.
Chicago 29, Ill.

Motera Dirva

1958 M. LIEPOS MEN. (JULY)

VOLUME 42, No. 7

Prel. P. M. Juras

PATRIOTIZMAS

(Antra dalis)

Kuomi pastatui plytos, tuomi tautai jos gyventojai. Jei plytos sveikos, gražios, tvirtos ir tiksliai taisiklingai sudėtos į pastatą, tai ir pastatas gražus, tvirtas, naudingas. Taip ir su tauta. Jei jos gyventojai yra persiėmę teigiamomis tautos tradicijomis ir nenuilstamai siekia gyvenimo pilnybės, jie yra idealėmis tautinės civilizacijos kūrybai plytomis. Dieviška ranka sudėtos į tautinį pastatą, jie šviečia taip, kad žmonės mato jų gerus darbus ir garbina Tėvą, kurs yra danguje.

Geri tautiečiai surenka, kaip bitelės nektarą, kas geriausia ir gėrybes sunėša į tautos avilį perdirbti į saldujį medų.

Visatoje pastebiami neapsakomą Dievo kūrinių įvairumą, harmoniją, tikslumą, grožį ir paskirtį, nors ne visada tai suprantame ir įvertiname. Tautinio charakterio įgimtas įvairumas, pasireiškęs kalba, literatūra, istorinėmis tradicijomis bei kultūra, sudaro taip didingą ir įdomų vienetą, kad žmogišku protu neįmanoma nei aprėpti nei apibūdinti Krikščioniškasis patriotizmas vienos tautos įsijungia į kitas tautas (nestelbdamas jo) kaip "harmoningas akordas didžioje simfonijoje, kuria visos žmonijos dvasia turi kil-

ti iki dangiškajam mūsų Tėvo sostui" (M. de Munnynck, O. P.).

Kristus karštai mylėjo savo tautą. Pirmoje vietoje Jis skelbė Evangeliją savo tautai. Jis verkė dėl jos vaikų likimo. Tą savo tėvynės meilę Jis suderino su visos žmonijos meile, dėl kurios paaukojo savo gyvybę.

Šv. Povilas, Apaštalas, karštai mylėjo savo tautiečius. "Aš pats verčiau norėčiau būti atskirtas nuo Kristaus už savo brolius, kurie yra kūnu mano gentys, kurie yra izraelitai" (Rom. 9, 3).

Kristaus meilėje gyvenęs patriotas neužsidaro vien savo tautos rybose. Savo tėvynės meile jis spinduliuoja kitoms tautoms.

Geras vaikas myli savo motiną labiau negu kitas, bet jis nesmerkia ir neniekina kitų motinų. Jis žino, kad yra mokytesnių, turtingesnių ir net kilnesnių, tačiau savąją myli labiau, nes ji sava. Kiekvienas myli savo šeimos narius labiau už kitų, bet jis negali nekęsti kitos garbingos šeimos narių. Santykiai vienos tautos su kita yra panašūs į šeimos santykius. Todėl krikščioniškame patriotizme reiškiasi meilė kitoms tautoms, nes protinga savo tautos meilė ir ištikimybė savo tautai neturi neapykantos kitoms tautoms.

Perdėtą, iškrypusią, liguistą tėvynės meilę vadiname šovinizmu, nes šovinizmas yra kraštutinis nacionalizmas, susijęs su neapykanta kitoms tautoms ir jų kultūroms.

Kosmopolitizmas (Kosmos -- pasaulis; polites - pilietis), atsipalaidojęs nuo savo tautos, tėvynės sąvoką išplečia visai žmonijai, nepripažindamas atskiros tautos reikalų.

Internacionalistai naikina tautiškus skirtumus ir ypatybes ir nevalygiai rūpinasi viso pasaulio tautų reikalais.

Ko mums reikia? klausiu Adomo Jakšto žodžiais ir jo žodžiais atsakau:

“Mums reikia darbuotis, krutėt,
Pirmyn eit tvėrimo keliais,
Tėvynę močiuotę mylėt,
Tarnaut jai, gyvuoti, kentėt,
Jos būti tikraisiais vaikais!

Mums reikia veikėjų rimtų,
Vedėjų lietuvių tautos
Šeimynon Europos tautų
Vardan idealų augštų —
Liuosybės, teisybės šventos...

Mums reikia, oi reikia labai
Ir Dievo palaimos šventos;
Be jos žun gražiausi darbai,
Su ja — net supuvę grabai
Gamina gyvybę tautos.”

O, MOTERIE!

*O, moterie, koks aukštas tavo pašaukimas!
Paties Kūrėjo, žemėje, tu ambasadorė esi,
Nes į rankas tavas sudėjo Jis kartu kilimą
Ir šventą meilės ugnį tau uždegė širdy. . .*

*Nors daug kančių patirti tau yr' leista
Bet duota tau pajusti ir džiugėsio saldaus,
Kai po skausmų didžių širdis ims laimėj svaigti —
Kai rankos prie širdies ims kūdikėlį glaut. . .*

*Ir vardą brangų 'motina' tau teikia pašaukimas,
Kurį, kaip vėliavą, garbingai tu neši.
Tau jojo neišplėš anei audrų šėlimai
Anei kančia. . . anei mirtis.*

*To vardo nenupirks už kalnus aukso,
Už mokslo veikalus, už meno kūrinius puikius,
Kurie pasaulio genijams priklausos,
Nes jį tau suteikė ne žemė, o — dangus.*

*Išbluks vardai karių, išnyks vardai karalių
Ir mokslo vyrų didelių, ir žemės atradėjų.
Tik vardas motinos brangus — brangus be galo —
Mums niekad, niekad nenustos skambėjęs.*

*O, moterie, koks aukštas tavo pašaukimas!
Paties Kūrėjo, žemėje, tu ambasadorė esi,
Nes į rankas tavas sudėjo Jis kartu kilimą
Ir šventą meilės ugnį tau uždegė širdy.*

PRANAS LEMBERTAS

GIROS DUKTĖ

ŠATRIJOS RAGANA

Liepos 24-ta 1958 m. sueina lygiai 28 metai nuo mirties Šatrijos Raganos — Marijos Pečkauskaitės. Mūsų atgimstančios Tėvynės grožinės literatūros bare iškilo, kaip šviesios žvaigždės, trijų moterų vardais, tai Šatrijos Ragana, Žemaitė ir Lazdynų Pelėda.

Visų trijų vardai ir raštai kur kas geriau žinomi Lietuvoj, gi Amerikos lietuviams — tik vardai. O bet-gi verta susipažinti arba atnaujinti pažintį su mūsų pirmtakūnių raštais!

Beletristikos ir pedagogikos raštais ypač pasižymėjo mūsų Šatrijos Ragana. Čia noriu supažindinti Moterų Dirvos skaitytojus su vienu iš jos ankstyvesnių dalykėlių, kur atspindi autorės švelnūs jausmai ir graži širdis, pateikdama jos —

DEL KO TAVĖS ČIA NĖRA?

(*Nėra didesnio skausmo, kaip
minėti laimės dienas nelaimėje.*)

Dante

Puikios dienos prasidėjo! Burtininkas pavasaris, norėdamas užkerėti, kaip iš maišo pila vis naujas ir naujas grožybes ant žemės, kątik pabudusios iš ilgo žiemos miego. Ten gandas, linksmi tarškėdamas, neša virbalus ir samanas, ir kartu su savo drauge ketina taisyti sau lizdą vasarai. Čia ant alyvų kero, augančio po langu, susirinko būrys žvirblėlių ir čirškia, tarsi norėdami peršaukti gandrą. Toliau, bitelės apsunkintos geltonais ir raudonais glebeliais, zirzdamos, skubiai parlekia į avilius, o sudėjusios ten savo našta, lekia jieškoti naujos. Dar toliaus teka upe tyliai, palengva, iškilingai.

Iš vienos jos pusės status, aukštas krantas, iš kitos žalia girelė apibarstyta palšomis boploimis, aukšniais builiais ir mėlynomis kaip dangus naktibaldomis. O ant to visko nuo pat aušros iki vėlaus vakaro dreba vieversio dainelė, tai liūdna tai linksmi, o visados kaip mąstis miela.

* * *

Dėlko dėlko tavęs čia nėra?!... Nueitume kartu į girelę ant upės kranto, sėstume po liepa tavo numylėta, ir klausytume gamtos balsų. Užskleisčiau lapelius, augančius po liepos keru, kad saulė tau į akis nešviestų, po galva glėbelį sidabrinų samanų padėčiau, pati prie tavęs sėsčiau ir atsirėmus į pilką liepos stuobrį, pasakočiau tau ilgai, ilgai, ką jaučiu, ką veikiu, kaip gyvenu be tavęs... Pasakyčiau tau, kaip sunku neturėti nė vieno žmogaus, kuris tave visiškai suprastų, atjaustų, mintimis pasidalytų...

Kaip sunku, kad širdis pilna jausmų, kada galva sprogsta nuo minčių daugumo, neturėti nieko, o nieko, kam tas mintis pasakyti galėtum, žinant, kad jos bus suprantos — kam tuos jausmus atvertum, žinant kad iš mano širdies eis stačiai į kitą...

Kaip sunku, aplinkui nėra nė vieno žmogaus, kuriam savo skausmus ir džiaugsmus išpasakotum, nė vienos krūtinės ant kurios išsiverktum lyg noro... Ir dar pasakyčiau, jog iš visų jėgų stengiuos gyventi taip, kaip man rodyjai... 'Mylėk žmones!' tarei. 'mylėk tikrai. Tikra meilė, tai ne žodis, tai darbas! Tai užmiršimas ir išsižadėjimas savęs dėl kitų, tai rūpestis apie kitus,

tai pagelba varguose, raminimas nelaimėje, atleidimas visų kalčių... Būk seserimi mielaširdystės savo artimiesiems ir darbuokis be galo!

Dieną ir naktį turiu tuos tavo žodžius atmintyje. Myliu, kaip galiu ir kiek galiu...nė vienos valandėlės nesėdžiu rankas sudėjęs. Sakei būti seserimi mielaširdystės savo artimiesiems — stengiuos išpildyti tavo norą. Bet ne! Sėdžiu kartais sudėjusi rankas... Yra tai valandos, kuriose atminimai apie tave, kaip bangos liejasi ant manęs; kuriuos už vis man sunkiau, nes tu ne su manim.

Pasakyčiau pagalios tau visas savo jaunas mintis, visus savo jausmus... išverkčiau visus skausmus ant tavo krūtinės, o tu mane nuliūdusią suramintum, verkiančią palinksmintum, susilpnėjusią pastiprintum... Kiekvienas jausmas mano širdies atrastų atgarsį tavo širdyje... Kodėl, o kodėl tavęs čia nėra!

* * *

Einu toliau krantu, prieš akis, kaip panoramoje, mainosi paveikslai, vienas už kitą gražesni. Sustojau. Štai mano numylėtasis! Dieve, kaip gražu, kaip stebėtinai gražu aplinkui! Stoviu ant stataus, augšto upės kranto, tankiai apaugusio krūmais ir jaunoms žolelėms. Ten, žemai teka upelė, bet visai ne taip kaip ten toliau, kur ji daugiau erčios sutikus bėga pamaži, rimtai.

Čia ošia ji šokdama per akmenis, svyruoja, sukasi, tartum jauna mergaitė, nemačiusi dar nelaimės, neturėjusi skausmo ir rūpesčių. Linksma jai, gerai, dainuoja, džiaugiasi per dienas nei valandėlės nepastovi ant vietos... ak, pamaži, pamaži! Nepraeisi amžį, nepaži-

nusi to kas skauda! Štai kapai ant tavo kelio atsistojo, štai skurdi trobelė su savo vargdieniais gyventojais... štai beržas audros nulaužtas. Vis palengviaus ir palengviaus teka upelė, o ten — už tilto vos tik juda. Kur tavo ramus ošimas? Kur tavo linksmumas ir greitumas upelė?

Ant kito kranto, truputį žemesnio už tą, ant kurio stoviu, nepamatysi nei medžio, nei kerelio, apklo tas jis tik maža jauna žolele kaip žalių šilkų paklode. Toliaus pasklido laukai juodi ir žali; už laukų būrys triobų ir triobikių, o tarp jų, lyg žalia sala, kupeta medžių, iš kurių kyla augštyt bokštas kaimo bažnytelės. Iš kitos pusės matyti kryžius ir koplytėlė prie kelio, už jų platus, platus ir tankus klevų kelias veda stačiai į seną dvarą. Tiesiog prieš mane baltuoja mūro aptvertos kapinės. Kryžiai mediniai ir akmeniniai viens pagal kitą ten stovi. Pašaliais eglės ošia tyliai, tartum dainuodamos lopšinę tiems, kurie miega po jomis. Kiek ten ašarų išlieta! Kiek vilčių užkasta, skausmo iškentėta! Man dar nereikėjo nei ant vieno kapo rankas laužyti, nei vieną brangią ypatą laidoti... bet ar-gi nejutau to paties ką juto tie kuriuos pasieks ta nelaimė? Visokios yra laidotuvių, o ne visada prie liūdniausiųjų prigulios tos, ant kurių matyti grabas, duobė, kapai...

(Bus daugiau)

YRA SAKOMA —

Skola ne žaizda, neužgis.

Kas daug žada, maž teduoda.

LIETUVĖ KATALIKĖ SAVO ORGANIZACIJOJ

O, Dieve, kaip malonu būtų organizacijoj dirbti, jei mes stotume jon tikrai persiėmusios Kristaus dvasia!

Gi iš kitos pusės mūsų katalikių lietuvių organizacijos yra tam, kad čia sustiprėjus dvasioje, susipratus tarp savęs, išmokus sugyventi, skaitytis su išipareigojimais, galėtume eiti į žmones.

Mes turime moterų ir mergaičių sodalicijas, turime sąjungiečių kuopas, turime tretininkes, rožančininke, ateitininkes... Darome susirinkimus, pobūvius, gegužines vis geriems tikslams — sugauti dolerį... Bet jau jei norime įpinti ką nors gilesnio dvasiškesnio sutinkame iš tų pačių narių pasipriešinimo, nepritrimo, net trukdymų... Ir kodėl? O dėlto, kad ir nors tokių garbingų organizacijų narės nėra išgilinusios į savo paskirtį toj draugijoje, nesusigyvenusios su Gyvąja Dvasia, eina ne dėl Kristaus ir ne su Kristumi, bet grynai nepagrįstų ambicijų vedinos.

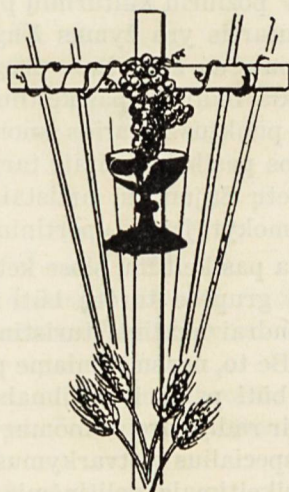
Jeigu mes tikime Dievą Tėvą Visagalį ir į Jėzų Kristų Jo Sūnų ir žinome, kad Dievas yra pirmas ir paskutinis mūsų tikslas, tai sekmingesniai veikimui maldaukime šventosios Dvasios, kad apšviestų mūsų protą ir į nieką neatsižvelgdamos turime už savo Dievą kovoti, dirbti ir prieš nieką nesilenkiant nesustoti!..

Kaip ažuolas nepavirs į svyruklį gluosnį, o amžinai žaliuojanti eglė į baukščiąją epušėlę, taip tvirtų nusistatymų, veikli, apaštališkos drąsos ir dvasios moteris nesudrebės prieš jokių įtarinėjimus, o iškėlusį Kristaus Kryžiaus pergalės vėliavą, žygiuos tvirtai, nes ji žino

kur ji eina, su kuo eina ir kokių tikslų eina.

Ir šio tipo moteris kiek drąsos įdiegs kitiems, kokių pavyzdžių švies aplinkumai, kai įtarinėtojams švelnų žodį tars, plepiams užriš burnas neprisidėdama prie apkalbų ir nukreipdama pasikalbėjimą kultūringesne kryptimi.

Susibarusias vienmintes nepiudys, o stengsis sutaikinti. Vienai ir kitai pasakys tik gerus žodžius, nuginčius apie aną. Kokia palaima pasijunta dvelkianti toji, kuri negili-

na žaizdas tarp organizacijos narių atsiradusias, o gydo, nepiudo, o taiko.

Taisyklė: — Apie viena kitą kalbėkime tik gera! Jei žinome ką bloga. — Nutylėkim! — O tai labai sunku!.. Bet dėl Kristaus, pradėkim! Tai bus savės tobulinimas, tai bus katalikiška akcija, tai bus pradžia apaštalavimo pradedant nuo savės... O toliau, eis mūsų šeima, tai pirmoji mūsų Katalikiškos Akcijos dirva.

K. Keblinskienė

JAV – Sovietų Sąjungos Kultūrinių Pasikeitimų Sutartis

Sausio 27 d. JAV ir Sovietų Sąjunga pabaigė pirmas nuo 1955 m. pavykusias derybas, susitardami dėl kultūrinių pasikeitimų tarp JAV ir Sovietų Sąjungos.

Nauja sutartis primena prezidento Eisenhowerio žodžius, kai jis skatino pradėti "žmonių su žmonėmis pasikeitimus tarp tautų". "Tai", jis sakė, "yra tikriausias kelias į taiką".

JAV požiūriu kultūrinių pasikeitimų sutartis yra žymus žingsnis į šią žmonių su žmonėmis programą. Ji reiškia individų pasikeitimą. Pagal jos punktus keturios žmonių kategorijos pasikeis vizitais tarp JAV ir Sovietų Sąjungos: artistai, technikai, mokytojai ir sportininkai.

Šalia pasikeitimų šiose keturiuose žmonių grupėse turėtų būti stengiasi bendrai skatinti turistines keliones. Be to, neasmeniniame plote turėtų būti pasikeista filmais, televizijos ir radijo programomis, — net pagal specialius patvarkymus radijos pasikeitimais politinėmis temomis.

Sutartis neapima visko, ką derybose dalyvavusieji norėjo įtraukti. Yra punktų, kurie pagal sutartį turėtų būti toliau aptarti, pav. tiesioginis lėktuvų skridimas tarp Sovietų Sąjungos ir JAV. Nežiūrint į šiuos susiaurinimus, yra tikima, kad sutartis pagal joje išreikštus žodžius yra "pirmas reikšmingas žingsnis".

Tą pačią dieną, kai ji buvo pasirašyta, Vašingtone buvo minimas

kito reikšmingo žingsnio į tarptautinį susipratimą. 1948 m. sausio mėn. kongresas inkorporavo Informacijos ir Pasikeitimo Akto įstatymą, pagal kurį kiekvienais metais bus pasikeista tūkstančiais studentų tarp JAV ir kitų 80 kraštų.

Per minėjimo ceremonijas Prezidentas Eisenhoweris pastebėjo, kad jo nuomone būtų gera, jei dideliame Sovietų studentų skaičiui būtų leista kas metai atvykti į JAV, net jeigu Amerikos studentai ir nebūtų priimti į Sovietų Sąjungą.

Ši sutartis tačiau jokių būdu nenugriauja geležinės uždangos, kurią Sovietų Sąjunga pastatė daugiau kaip prieš dešimtmetį, nei ji duoda galimybės laisvam privačių žmonių — ne oficialių delegatų — judėjimui iš satelitinių kraštų ar Sovietų Sąjungos. Tačiau daugelio observatorių nuomone yra, kad ši sutartis yra posūkis į gerą pusę. Buvo išreikšta viltis, kad ji gali sukurti kelionių susiaurinimo palengvinimo atmosferą.

Tie patys observatoriai nurodo, kad pasikeitimų sutartis parodo dar kai ką. Ji parodo, trijų mėnesių rezultatą derybų tarp Sovietų ambasadoriaus Zarubino ir JAV ambasadoriaus Lacy. Tai, jie sako, įrodo, kad konkretūs rezultatai gali būti pasiekti ramiu ir kantriu profesinių diplomatų darbu — tos pačios rūšies darbu, kurio Vakarų tautos reikalavo prieš kiekvieną valdžių galvų suvažiavimą.

Common Council

K. KEBLINSKIENĖ

VAKAROJIMAS

3-jų veiksmų vaizdelis.

Veikiantieji asmenys:

Agota Viskantienė — motina — Daukšienės jauniausioji sesuo —
tremtinė.

Jonas Viskanta — tėvas.

Danutė Viskantaitė — duktė.

Giedrytė Viskantaitė — duktė.

Kaziukas Viskanta — sūnus.

Daukšienė Ona — Amerikos lietuvė — Viskantienės vyriausioji se-
suo tik prieš pat I Didįjį Karą atvykus Amerikon.

Daukšaitė Flora — jos duktė.

Šeštadieninės mokyklos mokytoja — naujoji ateivė.

Galdikienė — tremtinė.

Janušienė — tremtinė.

Puidienė — tremtinė.

Mitkienė — tremtinė.

Girūnienė — tremtinė.

Jonaitienė — tremtinė.

Baukienė — tremtinė.

I-MAS VEIKSMAS

*(Tik atvykusių į Ameriką tremtinių kambarys. Motina ruošiasi su-
tikti viešniais pakviestas į vakarojimą, Danutė ir Giedrytė prie stalo sėdi
ir ruošia pamokas).*

Viskantienė: Na mergaitės, meskit knygas ir pagelbėkit man ruošti.

Jau tuoj susirinks pas mus moterys. Juk šiandien pas mus va-
karojimas.

Danutė: Mamyte, ką tai reiškia vakarojimas?

Viskantienė: Žinai Danute, Lietuvos kaime žmonės gyvena vienišiuo-
se. Ilgaus žiemos vakarais susirinkdavo kaimynės vienos pas
kitas. Kad greičiau ir linksmiau praeitų laikas, dainuodavo
įvairias dainas, sekdamas pasakas, mindavo mįsles ir, kad tuš-
čiomis neleistų laiką, atsinešdavo kiekviena savo darbėlį. Vie-
nos kojines megzdavo, antros verpdavo, trečios juostas ausdavo
ir kitus įvairius rankų darbus dirbdavo.

Giedrytė: O, Mamyte, aš manau būdavo labai linksma! O vaikai ką tuo
laiku veikdavo, ar turėdavo eit miegot?

Viskantienė: Mažiukai miegodavo, o didieji čia pat kambarį žaisdavo
ir klausydavo ramiai suaugusiųjų dainų ir pasakojimų.

Danutė: Ar tai šiandien taip pas mus bus?

Viskantienė: O taip, tik gal nebus taip linksma, kaip Lietuvoje. Šiandien
mes ne savo krašte, dukrelės, tai mūs ir dainos liūdnesnės ir
pasakos kažkokios kitokios.

Danutė: O kokios kitokios?

Viskantienė: O štai, kad ir šita partizanų daina, kuri per geležinę uždangą su kraujo ir gyvybės auka pateko į laisvąjį pasaulį — “Gegutėlė, šį metelį...”

Giedrytė: Mamyte, miela Mamyte, kodėl mums nepadainuojai tokių dainų?!

Viskantienė: Nenoriu jums liūdinti jaunų širdelių. Ir taip man labai gaila ir jūsų ir viso lietuviško jaunimo atsidūrusio tremtyje.

Danutė: Mamyt, kodėl tau gaila? Mes jau gerai gyvename. Tėtukas darbo gavo. Tu mums tokių skanių saldinių nuperki kiekvieną penktadienį, kai tėtukas parneša algą.

Viskantienė: Saldainiai tai dar ne viskas, mano dukrele. Yra daug brangesnių dalykų už saldinius. Tai sava kalba, savi papročiai, sava tikyba perduota sava gimtąja kalba. Kaip man širdį skauda, kai išgirstu judvi parėjus iš mokyklos persimetant vienu kitu ne mūsų kalbos žodžiu.

Giedrytė: Mamyte, neliūdėk! Aš prižadu! Niekada lietuviškai kalbėdama nemaišysiu svetimų žodžių!

Kaziukas: (Įbėga uždusęs) Mamyte, naujiena!

Viskantienė: Nu kas?

Kaziukas: Man Daukšų ‘Džanas’ sakė, kad mūs Danutė jau boifrentą turi! O štai, žiūrėk, kokią gražią maldaknygę man seselė davė!

Viskantienė: (Paima, pažiūri, nusimena ir sako žiūrėdama į savo dukteris): Tai matote dukrelės dėlko man jūsų gaila!

Danutė: Tas besarmatis vaikišcias niekus tauškia, klauso to Daukšų Jono! Ir savo kalboje dar maišo angliškus žodžius.

Viskantienė: Kaziuk, tą maldaknygę aš paimsiu, nunešiu seselėms ir padėkosiu. O tau štai, jau senai buvau nupirkus kunigo S. Ylos “Sveika Marija” ir norėjau įteikti pirmosios šv. Komunijos dieną. Bet kad jau taip įvyko, tai paimk dabar ir paskaityk.

Kaziukas: (Paima ir skaito): Mūsų mielam sūneliui Kaziukui pirmosios šv. Komunijos priėmimo dieną.” Sūneli, visą amžių melskis savo gimtąja kalba”. (Vaikas paskaitęs apkabina motiną): Ačiū, Mamyte, ačiū!

Giedrytė: Mamyte, tai mes ir užmiršome. Tas Kaziukas čia viską sumaišė. Padainuok tą dainą apie partizanus!

Visi vaikai: Mamyte, padainuok, padainuok!

Danutė: Mamyt, aš labai Tave myliu, kai Tu dainuojai. Tu atrodai kažin kokia kitokia, kaip ne iš šios žemės.

Giedrytė: Tą kur padeklamavai: “Gegutėle, šį metelį...”!

Viskantienė: Gerai vaikučiai. (Atsidūsta ir pradeda labai liūdnu tonu. Jai baigiant dainuoti įeina tėvas. Nustebęs stovi prie durų ir laukia kol pabaigs).

Tėvas: (Grįžęs iš darbo, blogais rūbais, rankoje skardinėlė su priešpiečių likučiais). Na, o kas čia, ar perdaug linksma ar liūdna, kad dainuojai Agute?

Viskantienė: Ai, Joneli, tikrai ir linksma ir liūdna. Linksma, kad mes turime tokius sveikus vaikus. Tik kad Dievas duotų jiems

Dvasią Šventą, kad jie paklustų mūsų pamokymams.

Viskanta: O kodėl liūdna? Štai šiandien dirbau viršvalandžius ir kitą penktadienį alga penkiais doleriais pakils ir kad Dievas duos sveikatą, tai gerai uždirbsiu šią vasarą. Bosas sakė, kad daug užsakymų gauta.

Viskantienė: Ne tai Joneli, štai su mergaitėmis įsišnekome apie liūdnesnius dalykus ir pradėjau partizanų dainą dainuoti.

Kaziukas: Mamyte, Tėveli, ir mus mokytoja šeštadieninėje mokykloje išmokė karišką partizanų dainą. Sesytės, padainuokim Tėveliams!

Viskantienė: Gal rytoj, vaikučiai, šiandien ir Tėtukas pavargęs, turi persirengti, eisim vakarienės valgyti, o paskui pas mumis susirinks moterys vakaroti.

Viskanta: Tiesa, ir man šiandien tremtinių valdybos posėdis pas Puidą. Bet, tegul padainuoja vaikai, pasiklausykim, ne ką truks.

Kaziukas: Gerai! Danute, Giedryte, judvi ploniau, o aš vyriškai užtrauksiu! (Visi dainuoja "Pro seną pirkia, pro vyšnių sodą").

Viskantienė: Jau man lyg per žiauri ta daina.

Viskanta: Agute, žinok, per kraują, aukas ir pasišventimą atgaunama laisvė!

Kaziukas: Tėtuk, kai aš užaugsiu būsiu lakūnas, parašiutininkas... Nusileisiu į Lietuvą ir visus priešus išmušiu!

Danutė: Tik nešok per aukštai, kad per žemai nenuitūptum.

Kaziukas: Mamyte, Danutė mane išjuokia.

Giedrytė: Ji neišjuokia, tik sako, kad dabar dar nieko nežinai, kas tas parašiutininkas, o šneki!

Danutė: Pirma gerai išmok lietuviškai skaityt ir rašyt, o paskui mušt priešo!

Viskanta: Na, nurimkit vaikai! Dievo rankoje viskas.

Viskantienė: Tau, Joneli, vonia jau paruošta. Einam vakarienės valgyti, kol Tu nusiprausi mes sudėsime visa ant stalo.

(Visi keturi išeina).

Kaziukas: (Vienas pasilieka atsisuka į publiką): O tegul ką nori sako Danutė su Giedryte, o aš, kai užaugsiu, tikrai būsiu kareivis ir lakūnas, ir parašiutininkas ir lėksiū Lietuvos priešų mušti! O!

U Ž D A N G A

(Bus daugiau)

Pastaba: Kunigundos Keblinskienės "Vakarojimas" bus tęsiamas sekančiuose Moterų Dirvos numeriuose. Nepraleiskite nei vieno numerio! Šis vaizdelis talpinamas narių naudai. Reikalui priėjus, lengvai galima išsimokyti ir pastatyti.

Redaktorė

MŪSŲ ORGANIZACIJA

NAUJŲ NARIŲ VAJAUS DOVANOS

Naujų narių vajas jau pasibaigė. Pasekmės sekančios:

I Apšvietos skyrių	48
I Pomirtinės skyrių	7

Iš viso 55

Centro Valdyba nuoširdžiai sveikina visas kuopas, kurios pasidarbavo šiame vajuje, o ypatingai tas kuopas, kurios laimėjo paskirtas dovanas:

2	Cicero, Ill. — \$1.50 už 1 narę, įstojusią į \$300 skyrių,
20	Chicago, Ill. — \$2.00 už 1 narę, įstojusią į \$500 skyrių,
27	Norwood, Mass. — \$3.00 už 2 nares, įstojušias į \$300 skyrių,
48	Cicero, Ill. — \$2.00 už 2 nares, įstojušias į \$150 skyrių,
59	Shenandoah, Pa. — \$1.00 už 1 narę, įstojusią į \$150 skyrių,
67	Chicago, Ill. — \$5.00 už 10 narių į Apšvietos skyrių.
74	Los Angeles, Calif. — \$5.00 už 10 narių į Apšvietos skyrių.

Naujų narių vajas reikalu

Iš aukščiau patiektų duomenų matosi, kad naujų narių vajas rezultatai nėra per geriausi, tačiau turime džiaugtis, kad kai kurios kuopos vis dėlto aktyviai pasidarbavo, prijungdamos viso 55 naujas nares. Tas rodo, kad mūsų Sąjunga stiprėja nuolat pasipildydama naujomis narėmis.

Nuo spalio mėn. 1 d. 1958 m. iki balandžio mėn. 1 d. 1959 m. yra vėl skelbiamas narių verbavimo vajas. Jau iš anksto kreipiuosi į visas kuopas, prašydama ateinančiame vajuje parodyti dar daugiau energijos ir su dar didesniu pasiryžimu ieškoti naujų narių. Kiekviena kuopa, o tuo pačiu ir kiekviena Sąjungietė, turėtų aktyviai ateinančiame vajuje pasidarbauti.

Praėjusiame vajuje pasidarbavusioms kuopoms tariau nuoširdų ačiū.

Jūsų pirmininkė

M. Kasevičienė.

PRANEŠIMAS

Waterburio, Conn. trijų katalikiškų organizacijų apskričiai rengia trilypę gegužinę rugp. (August) 24 d., Waterbury, Conn., Lakewood, Bellevue Parke. Rengėjai A. L. R. K. Moterų Sąjunga, L. R. K. Susivienijimas ir Darbininkų Sąjunga.

Prašoma visų kuopų skaitlingai atsilankyti ir paruošti dovanėlių laimėjimams, ar kitaip kaip pagelbėti, kad gegužinė pasisektų.

43-čios kp. rašt.,

M. Shambaris

Centro Valdybos I-moji Vice-Pirm.

Moterų Sąjungos pereinamųjų metų 27-tame seime Albina Poškienė išrinkta centro pirmoji vice-pirmininkė yra buvusi centro sekretorė keturis metus bei išdėstė šėšis metus. Moterų Sąjungos Chicago's Apskričiai pasekmingai pirmininkavo šėšis metus bei vice-pirmininkės pareigose išbuvo keturis metus. 67-toj kuopoj buvus vice-pirmininke ir keļiais atvejais išrinkta finansų sekretore. Tas pareigas iš viso eina dvylīktus metus. Yra sumaniai raštininkavus dviem Moterų Sąjungos seimams, vienam yra buvus seimo vice-pirmininkė ir vienam seimui gambiai vadovavo. Nuo 1937 m. yra dalyvavus kiekviename Moterų Sąjungos seime, tankiausiai dalyvaudama savo lėšomis. Yra Moterų Sąjungos organizacijos garbės narė nuo 1947 m.

Jos veikimas apima ir platesnę organizacijų dirvą. A.L.R.K. Susivienijime yra irgi aktyvi narė. Jų dviejuose seimuose yra buvus seimo sekretoriaus padėjėja ir įvairių seimo komisijų narė. 163-čioj kuopoj eina nutarimų sekretorės pareigas per penkiolika metų (nuo 1939 iki 1943 ir nuo 1949 iki šiai dienai). L. R. K. Susivienijimo Chicago's Apskrityjėjus išdėstė globėjos pareigas. Jo vardu buvo išrinkta rengimo komiteto pirmininke, surengti 1954 m. Susiv. organizacijos 59-jį seimą ir buvo to seimo banketo komisijos pir-

mininkė. Tame seimo bankete buvo pagerbti trys didieji mūsų tautos vyrai: gerb. prelatas Krupavičius, tuomet VLIK'o pirm. ir šventęs 50 m. visuomeninio veikimo sukaktį, Vincas Kvetkas, A.L.R.K. Susv. Centro Taryboj išbuvus 30 metų ir gerb. L. Šimutis, 20-tį metų pasekmingai pirmininkaujas šiai organizacijai. Jie buvo apdovanoti atminimais šio įvykio. Seimas buvo visais atžvilgiais pasekmingas. Yra buvus švietimo bei Teismo komisijų narė ir du terminu Kat. Susivienijimo Kontrolės komisijoj. 59-tam seime jos įnešimu nutarta parduoti

ALBINA POŠKIENĖ

senas, nepatogus Susivienijimo namas. Tas buvo įvykdyta ir Naujo Namo Šventinimo bankete, įvykusiam saus. 19 d. š. m. Wilkes-Barre, Pa. tas faktas buvo pažymėtas, jai dalyvaujant tose iškilmėse. Pereitame 60-tam seime, įvykusiam 1957 m. išrinkta į A. L. R. K. Susivienijimo centro valdybą, direktorės pareigose ir paskirta Labdarybės Komisijos pirmininke.

Yra buvus ir Katalikų Federacijos kaip seimo taip ir centro vicepirmininke. Federacijai švenčiant 50 m. gyvavimo sukaktį, 1956 m. seime, įvykusiam Boston, Mass. buvo viena iš atžymėtų darbuotojų, kuriai buvo įteiktas pagerbimo aktas-atžymėjimas už jos darbuotę visuomenės dirvoje.

J. A. V. ir Kanados lietuvių pirmajai didingai Dainų Šventei (1956 m.) buvo banketo komisijos narė. Milžiniškai J.A.V. ir Kanados lietuvių pirmajai Šokių Šventei, įvykusiai 1957 m. buvo Šokių Rengimo komiteto viena iš sekretorių ir banketo komisijos narė.

Yra buvus Balfo New Yorko 1946 m. ir Chicagos 1948 m. seimų viena iš sekretorių. Amerikos Lietuvių kongrese irgi tas pareigas ėjo.

Dar mokykloj jaunutė bebūdama Alaburdaitė Albina, parodė gabumų ir pasižymėjo savo veiklumu kaip Vyčiuose taip ir Moksleiviuose. Buvo Vyčių, o taip pat ir Moksleivių kuopų bei Chic. Apskr. valdybos narė. Mokyklą baigdama yra gavus aukso medalį už pasižymėjimą moksle. Nors Chicagoj gimus ir augus, bet gražiai vartoja lietuvių ir anglų kalbas. Yra buvus dienraščio "Draugas" ir kitų lietuvių laikraščių korespondente, nuo pradinės mokyklos dienų.

Yra ištekėjęs už daktaro Jono P. Poškos, kuris irgi mokslo laikais buvo lietuviškam tautos veikime bruzdelninkas bei pasižymėjęs prakalbininkas. Už jo darbus tautos labui, Lietuvos valdžia apdovanojus jį Gedemino Ordino kavalierium. Jis yra Oak Forest ligoninės štabo senioras narys, tas pareigas einęs virš 15 m. Kiek laiko atgal apleido privatinę praktiką ir visą laiką pašvenčia vien Geriatric bei kronišku ligų specialybei. Jis yra pirmutinis lietuvis gydytojas šioje valdžios įstaigos ligoninėj. Jie užaugino sūnų Joną, kuris baigė Northwestern Universitetą, Evanstone su Bachelor of Science laipsniu. Kad atlikus karinį prievolę, Jonukas pasitraukė nuo tolesnio mokslo tęsimo ir įstojo kariuomenėn. Joje išbuvo du metus, ir iš tų dviejų metų 18 mėnesių išbuvo Vokietijoje. Ten bebūdamas apvažinėjo Europos žymesnes vietas ir buvo priimtas Šv. Tėvo audiencijoje su kitais Amerikos kareiviais. 1957 m. birž. mėn. vedė Bernadine Lawrence-Laurynaitis.

Albina Poškienė yra gabi visuomenės veikėja, malonaus ir draugiško būdo, nuosekliai orientuojasi visose savo pareigose.

PADĖKA

30-tai kuopai Maspeth, L. I., N. Y.

Mielos sesės sąjungietės:

Tariu nuoširdų lietuvišką aciū už suruoštas man vaišes ir priėmimą, kuris liks man amžiams atmintis, ypač Jūsų malonios kalbos ir svetingumas.

A. Ambrazaitienė,
4 kuopos pirm.

Vieša Padėka

Nors ir truputį suvėluota, visgi geriau negu niekad.

Balandžio 12 d. Margo's Colonial Inn, Moterų Sąjungos Čikagos apskritis suruošė man vieną iš gražiausių bankietų (testimonial dinner) pagerbiant mano 33 metų darbuotę Centro Raštinėje.

Nuvykusi į Margo's Inn, tikrai susijaudinau pamačiusi tiek daug sąjungiečių bei draugų. Pasisveikinus ir pasikalbėjus su svečiais, apskr. pirm. Augusta Šatkienė pakvietų užimti vietą prie garbės stalo. Po skanios vakarienės prabilo vakaro vedėja p. Šatkienė, pabrėždama mano darbuotę Moterų Sąjungoje. Po to, pakvietė mūsų brangų ir mylimą prelatą Ig. Albavičių (Šv. Antano parapijos Cicero, Ill. klebonas) tarti savo žodį. Po visų man suteiktų sveikinimų ir linkėjimų, Centro Ižd. Donna Kamm perskaitė visą eilę kuopų, kurios prisiuntė savo linkėjimus ir prisidėjo prie įteiktų dovanų — Hi-Fi fonografą bei lėkščių setą ir plokštelėmis groti aparatą.

Ką mano širdis jaučia ir, kaip nuoširdžiai norėčiau išreikšti savo padėką, gal per susijaudinimą bankieto metu net ir rašant šią padėką, sunku tinkamai tai padaryti. Rašyti kiekvienai kuopai, Sąjungietei ir kitiems, kaip tai dvasiškiams ir draugams būtų sunku ir užimtų daug laiko. Tai nors per mūsų organą **MOTERŲ DIRVĄ** norėčiau tai padaryti.

Pirmiausiai dėkoju mano ilgų metų brangiai ir mylimai bendradarbei, dabartinei Illinois valstybės direktorei **MARIJONAI PAUKŠTIENEI**, nes per jos sumanymą ir atsišaukimą į Moterų Sąjungos ap-

skritį buvo tas bankietas suruoštas. Dėkoju apskričio valdybai pirm. **AUGUSTAI ŠATKIENEI**, Vice-Pirm. **MARY GENIS**, Ižd. **DONNA KAMM**; 48 kuopos fin. rašt. **PETRONĖLEI ZAKARIENEI** ir Centro Rašt. **VICTORIJAI LEONE**. Viršminėtos ypatingai rūpinosi viso bankieto parengimu. Nuoširdžiai ačiū ir kitoms sąjungietėms, kurios platino ir pardavė bilietus (atsiprašau, nes visų vardų nesužinojau).

Didelį nuoširdų ačiū tariau mūsų brangiam klebonui prel. Ig. Albavičiui už dalyvavimą ir gražius linkėjimus.

Nors ir buvo Moterų Dirvoje per Centro Ižd. Donna Kamm paskelbta kas prisidėjo prie dovanų, turiu viltį, kad Redaktorė, nei Centro Valdyba bei sąjungietės nerūgos, jei aš čia nuo savęs ypatingai tarsiu padėkos žodį sekančiom kuopom: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 17, 20, 26, 27, 28, 31, 33, 34, 42, 43, 45, 46, 48, 57, 58, 59, 60, 64, 68, 69 ir 73; p-lei Marijonai Jokubaitėi, p. A. Gasparaitis ir Čikagos apskričiai.

Ypatingai man buvo prisiųsti linkėjimai su dovanomis ir telegramais nuo Jono ir Marijonos Čižauskų (seni mano brangūs pažįstami) Elizabeth, N. J.; Anelės Ambrozaitienės, Somerville, Mass.; Elzbieta Paurazienės, Detroit, Mich.; Moterų Sąjungos 21-mos kuopos, Čikago; Moterų Sąjungos 54 kuopos, Detroit; Jono ir Elenos Verbela, Dania, Florida; Anna Bleivis, Ashland, Pa. ir Anastasia Kinsinger, Shenandoah, Pa.

Už šv. Mišių (spiritual bouquet) auką dėkoju Sylvia Urban, Charlotte Dargvainis; mano sūnui Juozui jo žmonai ir vaikučiams, duk-

terei Elenai jos vyrui ir vaikučiams ir dukrelei Teresei.

Už sveikinimo korteles (congratulations cards) Dvasiškiams, Seselėms Kazimierietėms; 36-tai kuopai Cleveland, Ohio; Mrs. Sally Miliauskas iš Cleveland, Ohio. Negaliu apieisti nepaminėjus šių ypatų, būtent dabartinės Centro Valdybos narės MARIJA KASEVIČIENĖ, MARCELĖ WATKINS, DONNA KAMM, VICTORIA LEONE, NATALIE ŠATUNAS ir MARY DRUKTANIS; Redaktorė DALE MURRAY ir MARIJONA PAUKŠTIENĖ, kurios apdovanojo mane keraminiu (ceramic) Madonna, kurią man įteikė Centro Rašt. V. Leone. Šioji dovana dabar puošia valgomojo kambario stalą.

Didelį ačiū tariau Centro Rašt. V. Leone už parašymą į kuopas atsisaukimo laiškus, kad prisidėtų, pagal kuopos išgales, prie dovanų; Centro Pirm. Marie M. Kase už gražius linkėjimus, kurie buvo perskaityti laike bankieto.

Už pasišventimą atvažiuoti ir dalyvauti bankiete ir už prisidėjimą prie dovanos dėkoju buvusiai Centro vice-pirm. Valerijai Petrošienei iš Allegan, Mich., Elenai (Statkienei) Verbela buvusiai Centro Ižd. iš Dania, Florida, Moterų Dirvos redaktorei Dale Murray iš South Bend, Ind. ir Statkų šeimai iš Peoria, Ill.

Baigiant, vienu žodžiu tariau visiems-som, kas tik koku nors būdu prisidėjo, kad tas bankietas ir tos dovanos bus netik man atminčiai, bet ir mano vaikams. Ačiū, ačiū, tom kuopom, kurių narės taip skaitlingai dalyvavo, būtent — 2, 3, 20, 21, 46, 48 ir 60 kp. iš Melrose Park, Ill. Centro valdybos narėms irgi ačiū už ypatingą dalyvavimą — Rašt. V. Leone, Ižd. Donna Kamm ir Iždo Globėja N. Šatunas bei mano ilga-

metės bendradarbės p-lė Vera Galnaitė (buvusi Iždo globėja); Augusta Šatkienė (buvusi I-jį vice-pirm.); Marijona Srupšienė (irgi buvusi 1-jį vice-pirm.); Jadvyga (Čepulienė) Kuzneckis (seniau buvusi Centro Ižd.).

Dar kartą nuoširdžiausiai AČIŲ! AČIŲ! Aš jūsų nepamiršiu savo maldose. Lai geras Dievulis duoda jums geros sveikatos ir kuolaimingiausio gyvenimo ant šios žemės.

Marijona Vaičiūnienė,
buvusi M. S. Centro Rašt.

Naujos Narės — New Members

Vasario mėn. (nepažymėta)

Kuopa	Skyrius
67 Barbora Lazdauskas	Apšv.
Elena Punishka	"

Balandžio mėn. (nepažymėta)

5 Antanina Ivaška	\$300 pom.
25 Anna Schultz	Apšv.
Margaret Salinsky	"

Gegužės mėn.

5 Marijona Kopkienė	Apšv.
29 Anelė Garkauskienė	"
45 Marijona Balčiūnienė	"
67 J. Kuksta	"

EARN'S DEGREE

David A. Kamm, son of National Treas. Donna Kamm and Anthony Kamm, received the degree of Bachelor of Science in Electric Engineering June 14 at the Univ. of Illinois, which institution he attended on a 4-year scholarship. Dave has taken a position with the Bendix Corp., South Bend, Ind.

ŽINUTĖS

• **KUN. MYKOLAS KEMEŽIS** šv. Petro ir Povilo parapijos (Elizabeth, N. J.) klebonas ir Mot. Sąjungos 66 kuopos dvasios vadas, šiais metais švenčia 25 metų kunigystės sukaktį. Kunigu buvo išventintas birž. 10 d. 1933 metais. Iškilmingas paminėjimas įvyko toj pačioj dienoj. Padėkos mišiose dalyvavo didelis skaičius dvasiškių, giminių ir artimųjų, taip pat ir vysk. V. Padolskis, neseniai atvykęs iš Romos.

Sveikiname Moterų Sąjungos prietelį ir linkime ir toliau taip energingai darbuotis Dievo garbei.

• **CENTRO PIRM. MARIJA KASEVIČIENĖ** ir jos vyras **JURGIS** birž. 22 d. atšventė 25 metų vedybinio gyvenimo sukaktį. Šauni puota įvyko Piemontese klube Detroite, kurioje dalyvavo daug svečių bei sąjungiečių. Sveikiname Kasevičius sulaukusius sidabrinio jubiliejaus ir linkime geriausios laimės ateityje.

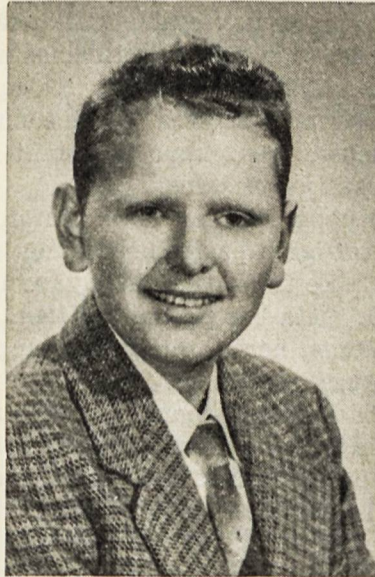
• **JONAS** ir **BERNARDINE POŠKAI** geg. 14 d. susilaukė pirmojo kūdikėlio - sūnelio, kuris pakrikštytas Jeffrey John vardu. Sveikiname tėvus ir naujagimį. Kartu su sūnumi ir marčia džiaugiasi Centro I-moji Vice pirm. **ALBINA POŠKIENĖ** ir Dr. Jonas Poška.

• Birž. 19 d. buvusiai Centro Rašt. **MARIJONAI VAIČIŪNIENEI** Loretto ligoninėje padaryta ant kairės akies operacija. Trumpoj ateityje bus daroma antra operacija ant dešinės akies. Linkime p. Vaičiūnei kantrybės pernešti šias sunkias operacijas ir kuogreičiausio pasveikimo.

• Žymi sąjungietė ir Moterų Dir-

vos bendradarbė **MARIJONA ČIŽAUSKIENĖ** sunkiai sužeista automobilio nelaimėje prieš metus tą pačių komplikacijų prispausta, praleido dvi savaites ligoninėje apžiūrėjimui. Daktaro patarimu, p. Čižauskienė turės pasitraukti iš veiklos. Ypač gailisi Linden, N. J. 53 kuopos choro narės, kurias per tiek daug metų p. Čižauskienė taip sumaniai mokino. Linkime buvusiai Centro Pirm. greito pasveikimo.

HONOR STUDENT

Leo Leone, Jr., son of Supreme secretary Victoria Leone and godson of Dale Murray, Editor of Women's Field, graduated from St. Justin Martyr Grammar School, Chicago, with high Scholastic honors. Not only did he maintain the highest average of the boy's group throughout his 8 years, but also received a \$100.00 scholarship Award from the Holy Name Society of the parish.

KUOPŲ IR APSKRIČIŲ VEIKLA

CONNECTICUT

APSKRIČIO SUVAŽIAVIMAS

Connecticut apskričio suvažiavimas įvyko balandžio 20 d. Suvažiavimą priėmė Hartfordo 17-ta kuopa. Delegaciją atsilankė iš penkių kuopų — iš viso 16, trys valdybos narės ir viena viešnia. Atsilankė ir Dvasios vadas mūsų gerbiamas prelatas Ambotas, atkalbėjo maldą ir pasveikino dalyves palinkėdamas geriausio pasisekimo svarstant organizacijos reikalus.

Kuopų reikalai buvo svarstomi ir buvo gerų pasitarimų. Daug kalbėta apie trilypinę, kuri įvyks rugp. 24 d. Vieta bus pranešta vėliau. Visų kuopų narės prašomos paaukoti dovanas laimėjimui.

Diskusijas baigus, kuopos pirm. Ponia Kurtinaitienė pakvietė dalyves prie gardžios vakarienės, kurioje dalyvavo nemažai svečių. Programa išpildė ilgametis choristas palinksminamas visus gražiomis dainelėmis. Buvo malonu išgirsti tas mūsų brangias daineles, kurias mažai kas bedainuoja. Buvo ir kalbų — kalbėjo mūsų gerb. prelatas, apskričio valdyba ir kai kurios delegatės.

Ap. Kedienė

MANCHESTER

Our sympathy goes out to our member Mrs. Ann Kildish, who re-

cently lost her mother, Mrs. Nastazija Mockaitis, also a member of our chapter. She has been remembered in our Masses and prayers.

On the brighter side, congratulations are in order for our member and her spouse, Mr. and Mrs. Joseph Naudzus, who celebrated 50 years of marriage on May 18th.

Helen Brazauskas

HARTFORD

17 kuopos žinutės

Kuopos gan skaitlingas susirinkimas įvyko geg. 5 d. Ponia Alijošienė išdavė raportą iš apskričio suvažiavimo.

Įvykusių "rummage sale" davė gražaus pelno. Pirmininkė dėkavojo visom darbininkėm už pasidarbavimą ir pavaišino visas su skaniais pyragais. Turėjome pyragų ant pardavimo ir taipgi liko gero pelno. Valdyba taria širdingą padėką narėms už jų duosnumą.

Užuojautos

Reiškiame gilią užuojautą Jakaičių šeimai. Negailestinga mirtis paėmė mūsų seniausią narę ELZBIETĄ JAKAITIENĘ palikdama šeimą bei kuopos nares dideliame nuliūdime.

Reiškiame gilią užuojautą narei Julėj Moncun. Negailestinga mirtis paėmė iš šio pasaulio tur būt jauniausiąją sąjungietės vyruką, būtent EDVARDĄ MONCUN. Liūdime kartu su žmona ir dviem dukrelėm.

Koresp. Ap. Kedienė

WATERBURY

Moterų Sąjungos 43-čia kuopa laikė savo susirinkimą birž. 6 d. Aptarus kuopos reikalus, pirm. M. Bakutis pakvietė turėti jos sode kuop-

pos gegužinę. Pasiūlymą narės priėmė su padėka ir nutarė turėti rugp. (August) mėn.

Gegužės 18 d. buvo atlaikytos šv. Mišios kuopos intencijai. Visos narės dalyvavo ir priėmė šv. komunią. Po mišių buvo bendri pusryčiai, kuriuose dalyvavo Dvasios Vadai kun. Albert Karalis ir kun. Walter Vechas, ir gerb. prof. A. Aleksis. Pusryčius pagamino O. Smotas. Koresp. *M. Shambaris*

ILLINOIS

CICERO

Antros Kuopos narės laikė mėnesinį susirinkimą gegužės 12 d. 1958 parapijos salėj. Ona Zaurienė atidarė susirinkimą, maldą atkalbėjo vicepirmininkė Sofija Diržienė. Protokolą perskaitė raštininkė Augusta Šatkienė, kuris buvo priimtas. Eita prie raportų.

Federacijos raportą išdavė Augusta Šatkienė. Raportavo, kad parapija ruošiasi prie metinio karnavalo, kuris bus laikomas nuo gegužės 22-ros iki birželio 3-čios. Narės apsiėmė pasidaruoti.

Kotryna Sriubienė pateikė Labdarių raportą. Pranešė, kad seneliams ligoninė eina prie pabaigos ir, kad kaip ir praeityje, bus nupirktas Buick automobilis laimėjimui.

Bronislava Jakaitienė išdavė raportą iš Seselių Kazimieriečių Seimo, kuris buvo skaitlingas ir sėkmingas.

Pirmininkė Zaurienė pakvietė kuopos nares dalyvauti su narėmis Katalikių Dukterų Kliubo rekolekcijose trečiadienį, birželio 4 d. Cenacle Vienuolyne, Warrenville, Illinois. Raportai ir kvietimas priimti.

Prieš uždariant susirinkimą, Bro-

nislava Palubinskienė padėkojo narėms už lankymą laiko jos ligos.

Baigus susirinkimą, narės buvo pakviestos prie vaišių pagerbiant narę Marilyn Druktanis, kuri jau nuo balandžio 13-tos yra žinoma kaip Ponia Nentz. Buvo jai prisegta graži gėlė, įteikta brangi dovana ir palinkėta jai daug laimės. Surengimui šių vaišių pasidarbavo ponios Diržienė, Eisinenė, Jakaitienė ir kitos iškepdamos tortų ir kitų skanumynų.

Ponia Nentz padėkojo narėms už jų geras širdis ir visos išsiskirtė gražioj nuotaikoj.

Mariona Eisinas.

MASSACHUSETTS

APSKRIČIO SUVAŽIAVIMAS

Moterų Sąjungos 27-tos kuopos Norwood Mass., ribose įvyko Mass., Maine ir N. H., Apskričio suvažiavimas. Pribuvo 36 atstovės iš 8 kuopų. Vietos šv. Jurgio parapijos klebonas kun. F. Norbutas atkalbėjo maldą, pasveikino dalyves ir kvietė dalyvauti gegužės pamaldose.

Atstovės nuoširdžiai sutiko naująjį Centro Dvasios Vadą, gerb. prelata Praną Jurą iš Lawrence, Mass. Gerbiamas prelatas vienas iš nuoširdžiausių Moterų Sąjungos prietelių, nuo pat klerikavimo laikų, nuolat žodžiu ir raštu stato prieš visuomenės akis reikalą ir svarbą moterims ir mergaitėms telktis į vieną stiprią organizaciją, kurioje kaip katalikės ir lietuvės, stiprins savo veiklą katalikiškoj akcijoje.

Moteries ir abelnai žmogaus pašalinti tarnauti artimui, kad per tai tarnavus Dievui, kalbėjo gerb. prelatas, ir priminė, kaip sąjungietės

pradžioj savo gyvavimo siekdamas tiek materialinio tiek kultūrinio gerbūvio buvo svarbiu veiksmu palaikymui katalikybės ir lietuviybės mūsų išeivijoje.

Patarė veiklesnioms narėms savo apygardose susirinkti pasitarti kaip pagyvinus Sąjungos veikimą ir pritraukus jom daugiau narių. Ta pačia linkme išklausyta įvairių nuomonių ir prieita bendra išvada, kad neneigiant pašelpos reikalus svarbu stiprinti kultūrinį veikimą; antra, norit prieiti prie čiagimusių ir naujųjų ateivių, būtinai reikalinga visapusė tolerancija ir supratimas bei įvertinimas tų skirtumų, kurie randasi mūsų išeivijoje. Padaryta trumpa pertrauka gegužinėm pamaldom.

Grįžus į salę išklausyta kuopų raportai, 15 kuopa Brockton'e ir 5-toji Worcesteryje pasirodė veikliausios, kitos mažiau darbuojasi. K. Kebliuskienė iš 15-tos kuopos pranešė, kad jos turi pagaminusios gražų lošimėlį 'Vakarojimas', kuriuo Apskričio kuopos gali liuosai naudotis. Išreikšta pageidavimas, kad veikalėlis tilptų Moterų Dirvoj.

Šiame suvažiavime naujoji Apskričio pirm. p. Sykes iš Norwood, Mass., perėmė vadovybę nuo p. M. Watkins, kuri sekmingai išbuvo 5 metus tose pareigose. Rudeninis Apskričio suvažiavimas pakviestas 71 kuopos į Athol, Mass. ir įvyks 5 spalio.

Baigus suvažiavimą, vaišingosios šeimininkės pakvietė dalyves prie gardžių užkandžių. Po vakariinės sekė graži meninė programa iš dainų ir šokių.

Rūtvilė

SOMERVILLE

Moterų Sąjungos 4-tos kuopos 1957 metų veikimo rezultatai

Per šiuos metus, mūsų kuopa suruošė bankietą našlių pagerbimui ir dvejus kortų vakarus ir kiekvieną mėnesį buvo susirinkimai aptarimai valdybos su narėmis. Mes visos narės ir valdyba reiškiamo didelę pagarbą mūsų pirmininkei A. Ambrazaitienei. Tik jos narsumu mes atsiekėm gražių rezultatų.

Iš tų parengimų mūsų aukos buvo šiems labdarybės darbams paskirti: \$100 Nekalto Prasidėjimo bažnyčiai, Cambridge, Mass. apsaugai nuo gaisro; \$10 N. P. mokyklos seselėms; \$10 pasiūsta 27-tam seimui. \$10 gerb. Dvasios Vadui kun. P. Juškaičiui, švenčiant 40 metų jubilėjų; sergančioms kuopos narėms pasiūstos dovanėlės iš viso \$20. Tiek pranešam mūsų darbų iš pereinamųjų metų.

Kuopos korespondentė

MICHIGAN

DETROIT

Po susirinkimo birž. 10 d. 54-tos kuopos narės įteikė gražią dovanėlę Marijai Kasevičienei, kuri švenčia 25 metų vedybinio gyvenimo sukaktuves šiame mėnesyje. Taip pat, pagerbė jos svarbią darbuotę užimant Centro pirmininkės pareigas.

Buvo priruošta skanių užkandžių ir visos narės linksmiai praleido vakarą.

Vasaros metu susirinkimų nebus. Pirmas susirinkimas po vasaros atostogų įvyks rugsėjo (Sept.) 9 d.

*Julia C. Belickas,
koresp.*

GRADUATION 'ROUND THE WORLD'

Last month, when you were applauding your favorite graduate, a proud Bantu tribesman in Africa was painting his!

He smeared the happy lad's face with certain designs that signified the family to which he belonged, a few more dabs portrayed the animal held sacred by the boy's clan; and, if the lad had learned his work well, additional blobs of home-made paint announced his chosen profession — warrior, hunter, craftsman, priest.

A young researcher at Underwood Corporation, who uncovered these oddities in preparation for the company's new advertising program, found graduations around the world fascinating. For example, on the other side of the world, equally far from books and classrooms — but not examinations — the eyes of a few chosen Melanesian boys sparkled as bones were inserted through their noses — symbols of their having reached the estate of manhood, with its privileges and responsibilities.

Some young men on nearby islands endured much more. Having spent their youth accompanying their elders on hunting expeditions, they had to pass one of the most rigorous tests ever devised for a student.

Accompanied by two adult men from his family, each youth was escorted into the wilderness or to some

mountain top far from his village. All he had were the clothes on his back and a knife — no food or tools. His kinsmen searched him for contraband, then left him without a word.

His mission: to survive for one week and to find his way back home. He had to prove himself capable of tracking down and killing game, making a lean-to of whatever materials he could find, reading the stars and avoid getting killed.

Sometimes, the boy didn't make it — and his family was deeply ashamed. But when, on the seventh day, a successful candidate stumbled into the village, dirty, exhausted and shivering — what a celebration! The clan threw the biggest party of its existence. The hero could do no wrong for the following week. He could kiss any girl he wished, drop in for supper anywhere, drink himself senseless — anything he wanted. For he had returned; he was a man.

If you think that's tough, consider the boys who aspire to native priesthood. In order to qualify as a *shaman* (medicine man), they un-

dergo the same test as their less ambitious brothers, *but are forbidden to eat*. For a solid week, all they may have is water. And though they are unguarded, they obey — for they firmly believe that full-fledged *shamans* can tell whether or not they have had food.

This enforced hunger spell has a purpose. Sometime during these seven foodless days, the young man must have a "vision". He must be visited by a god who tells him he is *shaman* material. When he returns to the village, he relates his "vision" to the *shamans*, who decide whether he is truly among the chosen.

Most of the candidates have the "vision" (hunger-induced hallucinations are common), but few possess the eloquence to describe it effectively. And the *shamans*, who know how important a glib tongue is to their profession, soon separate the eloquent from the merely ambitious.

Certain Eskimos follow a somewhat similar pattern. Like their South Pacific counterparts, they have little use for what we consider formal education. Survival is a more important subject. The boy who feels ready to prove his ability is taken far from home, provided with some rudimentary tools and that queer one-seat canoe called a kayak. His job, too, is to find his way home. He must literally paddle his way to a diploma.

Once he proves himself, he may have a say in family matters and seriously consider the idea of taking a wife.

As diverse as graduation ceremonies are around the world, they all have one thing in common: the graduate receives gifts. These may

vary from the small plot of land an Australian aborigine gets upon having proved his prowess to the gleaming Underwood portable typewriter with which you surprise your special high school or college grad, but they are all rewards for having mastered the knowledge each culture considers most important.

Our own form of graduation goes back to the 13th century, when the University of Paris was founded. Students attended lectures until their teachers felt they were ready to practice the profession of their choice (usually medicine or law). Those pursuing the liberal arts concentrated on a four-subject curriculum known as the *quadrivium*. This consisted of arithmetic, geometry, astronomy and music. Degrees were conferred only after a student had successfully defended a thesis of his own — in Latin — in public.

One theory has it that the four-cornered *quadrivium* is still symbolized by the rectangular hat, the mortarboard, that our graduates wear. A more down-to-earth explanation is that the peculiar shape of the hat protected its wearers from rain — a boon to English graduates, who often attended commencement under a lowering sky.

Our knowledge of the gowns worn at commencements is more sure. Originally devised to keep English dons warm during lectures in dank halls, they have been retained in our ceremonies to this day.

Each one is tailored to the degree and subject pursued. Thus, a sleeveless gown is worn by Bachelors of Art or Science; an elbow-length gown may be worn only by

HOMES ARE MADE, NOT BOUGHT

Kitchen decorating has come a long way in a few short years. No longer is a mere passing attempt made at enlivening it.

To the average homemaker today, deciding on the decorative scheme for her new kitchen is as important as planning for its utility.

Having forseen a growing desire on the part of the housewife for more warmth in her kitchen, some steel cabinetmakers set the ball rolling a few years ago, by introducing a few pastel shades for their baked-enamel finishes.

As women, who wanted the strength of steel in addition to the charm of color in their kitchens, adopted this decorating trend, more and more shades were added. Now you can have virtually any color besides the always popular white. Or, you can have any combination of colors your kitchen may require to enhance its attractiveness.

Interior decorators now include

men and women who have earned their Master's degree; the Doctor of Philosophy sports a full-sleeved gown. And while the B. A. and M. A. gowns are made of worsted stuff, the Ph. D. walks resplendant in silk.

The color of the graduate's hood is significant too, and if you know what field of study each color represents, you tell at a glance whether a man is an engineer, teacher, lawyer, whatever.

For example, purple stands for the law; white, for religion; yellow, for science; green, for medicine; light blue, pedagogy. brown, archi-

the kitchen in their room styling plans, and have made available some wonderful ideas. You can, for example, do wall cabinets in one tone and base units in another for a striking effect.

To shorten a somewhat long narrow kitchen, why not select your steel cabinets at both ends of the kitchen in a bright tone, and those along the side walls in a more subdued shade? Dark kitchens can be lightened with pale yellow or pink steel cabinets, while bright, sun-filled kitchens can be made more restful by using deeper tones.

Some steel cabinet manufacturers now offer their units in reversible, perforated hardboard doors to give color contrast with white units.

All of this wide color play permitted by today's steel cabinets not only allows the homemaker to express her own individuality in the kitchen, but assures her of getting the long wear and service she wants from her own kitchen.

See you later —

Marijona E. Cizauskas

tecture, lilac, dentistry; olive, pharmacy, drab, business.

Similarly, the hood lining is a tip-off on the school which conferred the degree. If, at Johnny's commencement, you saw a professor wearing a hood lined with light blue and white, you were looking at a Columbia graduate. If his hood was lined with Yale blue, he attended Yale. Lining royal blue and white, with a white chevron? He studied at Duke University.. It's all a matter of what color he was sporting.

Which makes you wonder: maybe we're not so different from the Bantu, after all.

LITH. BIBLIOGR. SERVICE
203 MADISON ST.
WESTVILLE, ILL.

LITH. BIBLIOGRAPHY SERVICE
203 MADISON ST.
WESTVILLE, ILL.

SPIRITUAL MOMENTS

As we walk the path of life, we find many heart-lifting prayers and at times we share them with members of our families, and sometimes we even tuck them between the pages of our favorite prayerbook.

Also, on many occasions, a clergyman has given a very touching invocation, which we had enjoyed and sometimes had wished we could once again hear the contents.

On the occasion of the Lithuanian Chamber of Commerce 25th Anniversary banquet held in Chicago, Rev. Monsignor D. A. Mozeris gave a very touching invocation, which I shall pass on to our members as I feel that these words are as a few "chosen pearls" and you may enjoy them the same as hundreds have.

DONNA KAMM

INVOCATION: Silver Jubilee, May 25, 1958: —

Heavenly Father, help us observe this Silver Jubilee with Gratitude and Humility. With Gratitude — for the talents You have bestowed upon us; for the opportunities You have provided us; for the health and strength You have granted us; for guiding us or our fore-fathers to this beloved land of the free and home of the brave. With gratitude for all your blessings, because "every good gift and every perfect gift is from above, coming down from (You) the Father of Lights."

With Humility — to realize that all these gifts and opportunities were not granted for our personal benefit alone, but for serving our neighbor. Serving our neighbor — with honesty and justice in our business; with kindness and diligence in our professions; seasoned always with the sweet flavor of Charity towards all Your children.

Gratefully and humbly, therefore, we ask You to bless us, O Lord, and these Thy gifts which we are about to receive from Thy bounty, through Christ our Lord. Amen.

**SUPPORT THE
SCHOLARSHIP FUND!**